

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92653/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Виши суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Гжрр 317/21, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Вишег суда у Београду Гжрр 317/21, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Смедереву.

Образложење

Основни суд у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту, пресудом Прр 50/20 од 22.03.2021. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиоца, тако што је утврдио да је тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету пред Вишим судом у Београду П 7716/17 и обавезао тужену да исплати тужиоцу на име новчаног обештећења на основу нематеријалне штете износ од 1.500 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом на тај износ од 22.03.2021. године, као дана доношења пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, док је одбио као неоснован тужбени захтев за разлику од досуђеног износа од 1.500 евра до траженог износа од 3.000 евра. Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против наведене пресуде у усвајајућем делу, тужена је изјавила жалбу. Тужилац је поднео одговор на жалбу.

Виши суд у Београду, уз допис Гжрр 317/21 од 06.07.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да, тужилац потражује исплату новчаног обештећења због утврђене повреде права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Београду П 7716/17, а који суд је означен и као тужени, те да би Виши суд у Београду одлучивањем о жалби

повредио члан 32. Устава Републике Србије и члан 6. Европске конвенције о људским правима.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 8. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 8. овог члана, да, захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву другостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 8. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**